

ARREST VAN HET HOF
VAN 24 NOVEMBER 1982 ¹

Commissie van de Europese Gemeenschappen
tegen Ierland

„Maatregelen van gelijke werking — bevordering van de verkoop van nationale produkten”

Zaak 249/81

Samenvatting

1. *Vrij verkeer van goederen — Kwantitatieve beperkingen — Maatregelen van gelijke werking — Reclamecampagne voor binnenlandse produkten — Bepalingen betreffende steunmaatregelen van staten — Toepasselijkheid op wijze van financiering van campagne — Mogelijkheid die toepasselijkheid van verbod van maatregelen van gelijke werking niet uitsluit*

(EEG-Verdrag, artikelen 30, 92 en 93)

2. *Vrij verkeer van goederen — Kwantitatieve beperkingen — Maatregelen van gelijke werking — Reclamecampagne voor binnenlandse produkten — Praktijk die neerkomt op maatregel van gelijke werking — Voorwaarden — Praktijk berustend op niet-verbindende handelingen — Niet relevant*

(EEG-Verdrag, artikelen 2, 3 en 30)

1. De omstandigheid dat de wijze van financiering van een campagne ter bevordering van de aan- en verkoop van binnenlandse produkten, die een schending van artikel 30 EEG-Verdrag kan opleveren, onder de artikelen 92 en 93 EEG-Verdrag kan vallen, betekent nog niet dat de campagne zelf aan de verbodsbepalingen van artikel 30 kan ontsnappen.

2. Er is sprake van een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking, wanneer uitvoering wordt gegeven aan een door de regering van een Lid-Staat omschreven programma, dat de gehele nationale eco-

nomie raakt en ertoe strekt het intracommunautaire handelsverkeer af te remmen door de aankoop van binnenlandse produkten aan te moedigen bij wege van een reclamecampagne op nationale schaal en de invoering van speciale, alleen voor binnenlandse produkten geldende procedures, en wanneer deze activiteiten in hun geheel aan de regering kunnen worden toegeschreven en over het gehele nationale grondgebied strak zijn georganiseerd.

Een dergelijke praktijk kan niet op grond van het enkele feit dat hij niet berust op voor ondernemingen bindende besluiten, aan het verbod van

¹ — Procestaal: Engels.

artikel 30 EEG-Verdrag ontsnappen. Zelfs maatregelen van de regering van een Lid-Staat zonder bindende kracht kunnen van dien aard zijn, dat zij het gedrag van handelaren en verbruikers

in die staat beïnvloeden en aldus de doelstellingen van de Gemeenschap, zoals opgesomd in artikel 2 en nader omschreven in artikel 3 EEG-Verdrag, vrijdelen.

In zaak 249/81,

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur R. Wägenbaur als gemachtigde, bijgestaan door P. Oliver, lid van de juridische dienst van de Commissie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

IERLAND, vertegenwoordigd door L. J. Dockery, Chief State Solicitor, bijgestaan door J. D. Cooke, Senior Counsel, en H. J. O'Flaherty, Senior Counsel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Ierse ambassade aldaar,

verweerder,

betreffende een verzoek tot vaststelling dat Ierland, door maatregelen te treffen ter bevordering van de verkoop van Ierse produkten in Ierland, de krachtens artikel 30 EEG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: J. Mertens de Wilmars, president, P. Pescatore, A. O'Keefe en U. Everling, kamerpresidenten, Mackenzie Stuart, G. Bosco en T. Koopmans, rechters,

advocaat-generaal: F. Capotorti
griffier: P. Heim

het navolgende